

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Hajnal Gábor

8-14

Cím: **Emlékezés Budapest felszabadulására**

Forrás:

Esti Újs

"1953"

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám:

244 L
Emlékszel még Budapest ostromára?
s aztán a felszabadulás után
s az első napokra, mikor elindult
a pinceodukból újra az ember
tétova, izgatott lépteivel.
A kihalt utcákon romhalmazok közt
emberi csecsebecsék szertesztét:
sétabot, notesz, kicsi retikül
s ha felnéztél, leomlott házfalak
elénk hozták, mint furcsa színpadok,
rendetlen otthonoknak belsejét.
Piszkosan álltak fenn a bútorok
három vagy négy emeletnyi magasban.
Az út közepén kóborló kutyák
futottak behúzott lompos farkokkal
s oly ijedt, riadt volt tekintetük.
Lótetemek heverték hóba fagyva
és emberek baltákkal szeletelték.
Náci hullák meredtek ki a hóból
itt-ott sárgás-zölden, puffadt tagokkal,
hogy iszonyat kússzon be a szívedbe.
Volt, ki ezt látva, csak sírva fakadt,
mert nem hitte, hogy másképp is lehet,
hogy élet születik még a romokból.

II.

Künn hullt a hó — nyolc éve ennek —
szélcserzett arccal, tétova
léptekkel bejött mosolyogva
az első szovjet katona.
Törött ablakú romszobámba
nyugalmat hozott, meleget,
fiatal, tiszta, kerek arca
minden emléknél fényesebb.

Megünnepelem minden évben
e sorfordító nagy napot
és számotvetek önmagammal
és mindig új erőt kapok
munkámhoz és a napi harchoz.
E nap előtt csak szolgáság
sűrű fojtó ködében éltem, —
e napon kaptam én hazát.

Hatéves lányom Sztálin arcát
nézi és táncol, énekel,
meséltet, elmondhatja újra
a szabadulást, ünnepel
a maga módján, énekelve
babáinak mondja tovább,
hogy Sztálin katonái hozták
nekik is a szabadulást.

Minden évben versem dicséri
a szabadságot és Sztálint
és elfogódva az örömtől
a multra is visszatekint,
de szólok most már a jelenről,
mely formál, tanít és nevel,
feladatokon edz keménynyé
s új szépségekhez vezet el:

érezni, épül tetteinkből
a fényesedő nagy jövő,
a népért és a néppel élni
új fegyverzetben lépj elő
dalom, segítsd a hősi harcot,
mely hegyet mozdít és tavat,
erdőt ültet és sivatagban
szomjat oltó vizet fakaszt.

Uj városok a honi földön,
új szeretet a hon iránt,
új traktor, mely a falvainkban
földben s a szívben mélyre szánt.
Ujult hazában növekedjél,
ne hátra — előre tekints!
Mely győzelmünkben visszavessen,
földön az égen semmi nincs.

Hajnal Gábor